

UTDRAG UR

OM TINGENS ANDE OCH VÄSEN

ELLER

FILOSOFISKA BLICKAR ÖFVER TINGENS NATUR
OCH ÄNDAMÅLET FÖR DERAS TILLVARO

OCH

ANDEMENNISKANS TJENST

AV

LOUIS CLAUDE DE SAINT-MARTIN
DEN OKÄNDE FILOSOFEN

MED INTRODUKTION AV

TOMMY WESTLUND

ALKEMISKA AKADEMINS FÖRLAG

ESOTERISKA KLASSIKER 2

© 2010 ALKEMISKA AKADEMIN

*** 2010 ***

ALKEMISKA AKADEMINS FÖRLAG
GOTLANDSGATAN 74
116 38 STOCKHOLM
WWW.ALKEMISKA.AKADEMIN.SE

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INTRODUKTION.....	6
OM TINGENS ANDE OCH VÄSENDE	9
1. Ursprungliga upphovet till människans fall	9
2. Den himmelska kärlekens återlösande verksamhet.....	12
3. Om en immateriel sinneverld.....	13
4. Menniskan är det enda väsende i naturen som kryddar och kokar sina näringsmedel.....	15
5. Menniskan den sanna boken	16
6. Om falska slutledningar från naturen	18
7. Hela naturen är i somnambuliskt tillstånd. Skillnaden mellan sognambulism och magi	20
8. Jemvigten.....	23
9. Tiden.....	24
10. Menniskornas olika ställning i tiden.....	27
11. Tidens vägar	30
12. Blick på döden.....	31
13. Dödens betydelse	32
14. Huru skola vi vara, och hvar skola vi vara, när vi ej mera äro i denna lägre värld?	33
15. Hvarje sak måste sjelf uttala sitt eget namn	36

16. Guds Namns väsendtliga karakter	36
17. Människans namn för henne okänt.	40
18. Allt som är handling har en magisk kraft.....	40
19. Om de judiska och christna traditionerna	42
20. Om de heliga Skrifterna i förhållande till människans fattningsförmåga	44
21. De lefvande språken.....	45
22. Om universal-känslan	46
23. Om profetiorna efter återställsens tid.....	48
24. Profetiornas trefaldiga karakter.....	50
25. Orättfärdighetens tillväxt; de gudomliga undrens tillväxt.....	52
26. Om mörkrets furstes vägar	54
27. Slutord.....	55
UTDRAG UR ”ANDEMENNISKANS TJENST”	58

INTRODUKTION

Som del två i skriftserien av den franske mystikern Saint-Martins verk¹ återges här utdrag ur hans två sista böcker, utgivna under hans levnad; *De l'esprit de choses* (1800) och *Ministère de l'homme-esprit* (1802) vilka översattes till svenska av Bergman år 1873².

Vår okände filosof, som var allt annat än okänd vid den tiden, sökte här förbereda människan för de djupa sanningar som blott en uppvaknad själ kunde förstå i den tyske mystikern Jakob Böhmes verk. *De l'esprit de choses* (Om tingens ande och väsende) är egentligen en samling observationer, skisser och tankar som nedtecknats under en längre tid och som nämns i brev till Kirchberger år 1797. Kirchberger rekommenderar där Saint-Martin att undvika det mystiska språket, ett råd som han uppenbarligen lystnade till. I ett brev 1799 skriver Saint-Martin att boken består av ”instruktioner som inte är jämförbara med de stora mästarna, men de kan förbereda sändebud och fungera som en introduktion. Mitt främsta syfte är att låsa upp sanningens stigar...”

Detta gör han genom att utgå från vad människan kan erfara och observera i sig själv, som en levande spegel vilken återspeglar allt i skapelsen. Den röda tråden bland de spridda observationerna framträder allt tydligare med varje kapitel, nämligen människans gudagivna gåva att beundra sanningen och därigenom öppna upp sig för det möjliga profetskapet – att direkt erfara och lyssna till Guds röst. I bokens inledning, som inte översattes av Bergman, förklarar Saint-Martin syftet med boken; att försöka få människan att lära sig något om sin existens utifrån de glimtar av sanning som var och en besitter och vilka ger upphov till andens begär efter att närma sig sanningens helhet. Människan kan dock inte blott försätta sig i ett passivt tillstånd utan måste dels

¹ En presentation av Saint-Martin finns i del 1, *Tankar & Självbiografi*.

² *Saint-Martin, den okände filosofen. Hans lif och tankar. Med anm. af Franz von Baader. På svenska utg. af E. W. Bergman. Sthlm 1873.*

aktivt närma sig det outgrundliga för att kunna förvärva vishetens fackla och dels arbeta för att bevara den.

... om människans ande endast kan lefva af beundran, så måste hon ovillkorligen göra någonting mera än att blott reflectera för att nå dessa beundrans ursprungliga, höga grundvalar och stödjepunkter, hvilka människan måste erkänna sig vara i saknad af, så oundgängliga de än äro för henne, och hvilka, om de än stundom låta sig skymtvis skådas af ens tanke, dock dermed ej gifva sig åt människan, utan genom dessa ljusstrålar blott söka uppmuntra henne att också sjelf taga några steg till deras möte.

...

Det vore godt att säga henne, att det icke är för människan nog att förvärfa sig vishetens fackla, utan att hon också måste bevara den, hvilket är ojemförligt mycket svårare.

I boken ger han en skiss på de olika stadier som människan har att gå igenom efter det att andens inre beundran har uppväckt ett begär efter sanningen. Den första är invigningen i livet där vår egen andliga son föds, varigenom vi kallas att lämna vår härd för att bese det utlovade landet. Med dagens språk skulle vi kunna kalla det för ett andligt uppvaknande. Denna utkorelse, skriver Saint-Martin, för snart med sig kärlekens utkorelse vilken föder förtroendets och den fulla tillitens utkorelse. Dessa tre har alla att göra med vårdandet av vårt andliga själv, vår mystiska personlighet.

Därutöver behöver människan genomgå tre utkorelser eller invigningar, nämligen reningen och förnyelsen som helar våra sår, vilken dock samtidigt är smärtans utkorelse där vi lär känna skillnaden mellan de två olika världar av vilka vi är sammansatta. Detta är den förnämsta av de tre ty det är genom den vi kan nå den andra, andens utkorelse som utvecklar våra förmögenheter och slutligen till den tredje, det höga ordets utkorelse som tronar över allting och väcker allt till liv inom oss. Detta sker genom att vi renas i tre olika vatten, de s.k. domens traditioner. I korta ordalag har han här beskrivit ett livsopus för den beundrande människan, så att:

menniskan verkligen blir Guds son och Gud verkligen blir människans son, ja hvarför ej utsäga det, Gud och människan blifva brudgumme och brud, emedan Gud fullbordat i oss sin heliga och eviga födelses akter.

Då den franska revolutionen hade tärt på Saint-Martins ekonomiska situation, skänkte han inte böckerna till sina vänner och lärjungar (som han kallade för sina kycklingar, åt vilka han gav av sina smulor) som tidigare utan bad dem i stället både att köpa och sprida dem. Hans förhoppning var att sålunda kunna finansiera en utgivning av Böhmes verk, som han hade lärt sig tyska för att kunna läsa och översätta, vilket delvis hann ske innan hans död år 1803.

I *Ministère de l'homme-esprit*, Andemänniskans tjänst, talar han om den sanna prästliga tjänst som människan borde utöva på jorden: pånyttföda sig själv och andra genom att upprepa det verk som Kristus har uppfyllt i mänskligheten. Detta är innebörden av att återge Logos eller Ordet åt människan och naturen, ty den senare har genom människans fall förlorat sin ursprungliga ära och väntar sin pånyttfödelse genom människans återupprättelse. Verket, som blev hans svansång, lämnade honom likväl tveksam om huruvida människan var redo att ta emot det:

Mot slutet af år 1802 utgaf jag mitt arbete: le Ministère de l'homme-esprit. Ehuru detta arbete är klarare än mina föregående, så är det dock alltför aflägsne ifrån de mensklige ideerna, för att jag skulle räkna på någon framgång för det.

Huruvida dagens människa är mer redo för denna typ av mystiskt arbete bör kanske låtas vara osagt, men för de som i hjärtats inre känner ett begär efter att lyfta anden mot sanningen, kommer följande sidor kunna förmedla och väcka insikter, frågor och svar som genom begrundan kan låsa upp sanningens stigar.

TOMMY WESTLUND
ALLA HELGONS DAG 2010